This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Dette er en digital utgave av en bok som i generasjoner har vært oppbevart i bibliotekshyller før den omhyggelig ble skannet av Google som del av et prosjekt for å gjøre verdens bøker tilgjengelige på nettet.

Den har levd så lenge at opphavretten er utløpt, og boken kan legges ut på offentlig domene. En offentlig domene-bok er en bok som aldri har vært underlagt opphavsrett eller hvis juridiske opphavrettigheter har utløpt. Det kan variere fra land til land om en bok finnes på det offentlige domenet. Offentlig domene-bøker er vår port til fortiden, med et vell av historie, kultur og kunnskap som ofte er vanskelig å finne fram til.

Merker, notater og andre anmerkninger i margen som finnes i det originale eksemplaret, vises også i denne filen - en påminnelse om bokens lange ferd fra utgiver til bibiliotek, og til den ender hos deg.

Retningslinjer for bruk

Google er stolt over å kunne digitalisere offentlig domene-materiale sammen med biblioteker, og gjøre det bredt tilgjengelig. Offentlig domene-bøker tilhører offentligheten, og vi er simpelthen deres "oppsynsmenn". Dette arbeidet er imidlertid kostbart, så for å kunne opprettholde denne tjenesten, har vi tatt noen forholdsregler for å hindre misbruk av kommersielle aktører, inkludert innføring av tekniske restriksjoner på automatiske søk.

Vi ber deg også om følgende:

- Bruk bare filene til ikke-kommersielle formål
  Google Book Search er designet for bruk av enkeltpersoner, og vi ber deg om å bruke disse filene til personlige, ikke-kommersielle formål.
- Ikke bruk automatiske søk
  Ikke send automatiske søk av noe slag til Googles system. Ta kontakt med oss hvis du driver forskning innen maskinoversettelse, optisk tegngjenkjenning eller andre områder der tilgang til store mengder tekst kan være nyttig. Vi er positive til bruk av offentlig domene-materiale til slike formål, og kan være til hjelp.
- Behold henvisning
  Google-"vannmerket" som du finner i hver fil, er viktig for å informere brukere om dette prosjektet og hjelpe dem med å finne også annet materiale via Google Book Search. Vennligst ikke fjern.
- Hold deg innenfor loven
  Uansett hvordan du bruker materialet, husk at du er ansvarlig for at du opptrer innenfor loven. Du kan ikke trekke den slutningen at vår vurdering av en bok som tilhørende det offentlige domene for brukere i USA, impliserer at boken også er offentlig tilgjengelig for brukere i andre land. Det varierer fra land til land om boken fremdeles er underlagt opphavrett, og vi kan ikke gi veiledning knyttet til om en bestemt anvendelse av en bestemt bok, er tillatt. Trekk derfor ikke den slutningen at en bok som dukker opp på Google Book Search kan brukes på hvilken som helst måte, hvor som helst i verden. Erstatningsansvaret ved brudd på opphavsrettigheter kan bli ganske stort.

Om Google Book Search

Googles mål er å organisere informasjonen i verden og gjøre den universelt tilgjengelig og utnyttbar. Google Book Search hjelper leserne med å oppdage verdens bøker samtidig som vi hjelper forfattere og utgivere med å nå frem til nytt publikum. Du kan søke gjennom hele teksten i denne boken på http://books.google.com/

Missions-Salmer.

BV
465
.M5
B76

Harvard Divinity School

ANDOVER-HARVARD THEOLOGICAL
LIBRARY

Gift of

St. Olaf College

OLAF MORGAN NOBLE

Norlie Library

Why to be Luther—that's a life to lead,
He comes, reclaims God's earth for God;
Sets up God's rule again by simple means,—
Reopens a shut Book, and all is done.—Browning

Accession No. | Classification No.

1928

O. M. Norlie
fr. ugo.

Missions-Salmer,

til Brug ved

Missions- og Kvindeforenings-Møder,

Samlet og udgivet af

Chr. O. Brohaug og N. C. Brun.

Sælges til Indtægt for Missionen.

Chicago, Ill.
1881.

BV
465
.M5
B76

Stereotyperet og trykt af
Nels Sampson & Co.,
Chicago.

Bemærkning.

Under vore Fællesmissions-Møder have vi følt Trang til en liden Samling af Missions-Sange Den samme Trang har vist været følt allesteds. For at afhjælpe denne, er det, vi lade nærværende lille Samling udgaa.

Da vi have vore Missions-Møder sammen her i Menighederne, var det saa ganske naturligt, at vi i Fællesskab kom til at udgive Bogen; men vi ønske dog ogsaa heri at se i det mindste Haabet om, at der maatte snart oprinde en Tid for vor dyrebare norsk-lutherske Kirke, da den i Fællesskab kunde øve Missionsgjerningen.

Vi har forsøgt at gjøre Samlingen saavidt indholdsrig, at den kunde benyttes ved Møder for Hedninge- og Jøde-Missionen saavelsom ogsaa af Kvinder, der arbeide for Missionens hellige Sag.

Saavidt Salmernes Forfattere have været os bekjendte, have vi angivet dem i Indholds-Fortegnelsen. De fleste Salmer ere tagne fra den lille af det norske Missionsselskab udgivne Samling, nogle fra Hauges og Landstads Salmebøger og enkelte fra andre Kilder.

Maatte Han, hvis Gjerning vi her have søgt at fremme, ledsage Bogen med sin rige Velsignelse!

Chicago, den 15de Febiuar.

Udgiverne.

Register.

		Nr.
Aand over Aander, kom ned,	Biſk. J. N. Brun.	3
Ak Fader, lad dit Ord, din Aand,	H. A. Brorſon.	34
Ak, kommer ihu		5
Al Magt er given mig i Hænde		12
Al Naadens Gud, forbarm du dig		15
Brødre, vender eders Blike,	M. B. Landſtad.	53
De arme Sjæle, ſom,	M. B. Landſtad.	6
Den Dag, ſom Guds Propheter ſaa		13
Det lysner over Dale,	J. P. Gjertſen.	50
Det vorde Lys paa vide Jord		57
Dit Ord, o Gud, ſom Duggen kvæger		14
Dorkas, Diſcipelinde,	Chr. O. B.	55
Drag Helligaand, da Synets Folk,	M. N. Schmidth.	43
Du Oljekviſt af Stamme vild,	N. C. B.	52
Dybe, ſtille, ſtærke, milde,	Th. B. Oldenburg.	27
Et Suk igjennem Verden gaar,	B. S. Ingemann.	23
For Folkene i Dødens Nat,	W. A. Wexels.	24
Forfærdes ei, du lille Hob,	Guſtav Adolf.	31
Fra Makedonien engang,	Chr. O. B.	26
Gaar ud i Verden med Livets Ord,	O. Paulſen.	42
Gud, dit Folk du vække		49
Gud Helligaand, opfyld med Lyſt,	Latinſk.	21
Guds Aand, ſom Jeſu Vidner kan,	Jens Rimb.	44
Gud, ſe til os i Naade		32
Guds Ord det er vort Arvegods,	N, F, S, Grundtvig.	30
Guds Søn, den Herre from og mild		45
Gud velſigne eder alle		40
Har vi følt udi vort Hjerte,	W. A. Wexels.	38
Helligaand, vor Sorg du ſlukke		39

Herre, jeg hjertelig ønsker at, ...Pontoppidans Salmebog. 33
Herre, vor Gud, med det ømmeste Hjerte, ...W. A. Wexels. 20
I Jesu Navn, hav Tak, o Fader god, ...W. A. Wexels. 58
I mange Lande gaar der Hedningskarer, ... E. Gundersen. 7
I Naade, Gud, se til os ned 1
Jerusalem, o du Guds Stad.................... 47
Jesu Krist, du dig forbarme, ...P. L. Hærem. 48
Kaster eders Brød paa Vandet, ...Engelsk, R. D. Hill. 57
Kom, lad os trøstig vandre.......................... 59
Kom, o Glædens Kilde............... 8
Kriste, kun i dig er Livet.................................. 9
Kristendommen med sin Kommen, ...Chr. D. B. 56
Lad dit Rige allevegne, ... H. A. Brorson. 10
Lad om Sion høit os synge.................................. 46
Lover Herren, Han er nær, ...B. S. Ingemann. 2
Milde Jesu, her vi staa, ...W. A. Wexels. 4
Nu er os Gud miskundelig, ...Luther 60
Nu lover Herren hjertelig................................ 11
O hvilken Fryd utrolig stor, ...A. Berger. 18
O Jesu Krist, Du bor, ...N. Miss.=Tid 1845. 22
O lad dit Lys oprinde, ...E. Gundersen. 25
Op alle Folk paa denne Jord, ...H. A. Brorson. 35
Opløft dit Syn, o kristen Sjæl, ...M. B. Landstad. 29
O tænk, hvad salig Dag, ...E. Gundersen. 61
O tænk, naar engang samles skal, ...W A. Wexels. 63
O understore Kjærlighed,...................W. A. Wexels. 36
Saa vidt som Solens Straaler stige, ...C. J. Bøye. 23
Se, hen til Templets Kiste, ...N. E. B.. 54
Ser du syndbestænkte 19
Tak, o Jesu for din Naade.................................. 62
Til Sion drager Kristus frem 17
Velkommen, Broder, hid idag, ...J. Olsen. 41
Vor Bibel er af Jøder skreven, ...L. D. og N. E. B. 51
Vær trøstig Sion, Jesu Brud, ...Th. Kingo. 16

Mel.: Vor Gud Han er saa fast en Borg..

1. I Naade, Gud, se til os ned,
Og lad i Tro os møde,
At Jesu Kristi Kjærlighed
I Hjerterne maa gløde,
Saa vi vor kristne Daab
Og vore Sjæles Haab,
Vor egen høie Fred
Og Brødres Salighed
Med rette Sind betænke!

2. O Gud, vor Gud, besjæl vor Aand!
Giv Lys, giv hellig Varme,
Giv kjærligt Hjerte, villig Haand
Til Hjælp for Brødre arme!
At vi, som have øst
Af Kristo Liv og Trøst,
Paa Jesu eget Bud
Forkynde dig, vor Gud,
Blandt Mørkets faldne Slægter.

2.

Mel.: Søde Jesu, vi er her.

1. Lover Herren, Han er nær
Naar vi synge, naar vi bede,
Samles i Hans Navn vi her,
Er Han midt blant os tilstede.
Lover Herren, Gamle, Unge, —
Pris Hans Navn hver Barnetunge!

2. Herre, vær os evig nær!
Vær os nær, naar Sol oprinder,
Og naar Sol og Sterneskjær
I den dybe Nat forsvinder;
Lad din Aand ei fra os vige
Til vi se dig i dit Rige!

3.

Mel.: Jesu! din søde Forening at smage.

1. Aand over Aander, kom ned fra det Høie,
Evig med Fader og Sønnen en Gud!
Kom, vore Sjæle tilsammen at føie,
Kom og berede din himmelske Brud!
Kalde, forsamle og Jesum forklare,
Bygge Guds Kirke, oplyse Hans Folk,
Det er din Gjerning; lad os den erfare,
Kom du Guds Kjærligheds mægtigste Tolk!

2. Mildeste Jesu, du hevner dig kjærlig,
Sender os Aanden, Forjættelsens Pant.
Nu blev Forsoningen vigtig og herlig,
Troen erfarer, dit Løfte er sandt.
Vidnerne krones med brændende Tunger,
Hver af dem taler det Sprog, som han vil.
Brænder i Aanden, Forløste! og sjunger
Ham eders Lovsang, som tændte den Ild!

3. Ypperste Trøster! din Olje lad flyde
Ind udi Hjerternes dybeste Saar!
Styrk os i Striden, og giv os at nyde
Frugten af Frelsen, som Alting formaar!
Skab inden i os fornyede Hjerter,
Led os i Sandhed, ophold os i Nød!
Gjør os taalmodige midt under Smerter!
Vær du vor levende Kraft i vor Død!

4.

Mel.: Søde Jesu, vi er her.

1. Milde Jesu, her vi staa
Og vor Tak og Pris dig sende,
Du saa kjærlig til os saa
Og din Naades Lys lod tænde,
At vi trøstigen og trygge
Hvile i din Kirkes Skygge.

2. Ak, dit søde Livsens Ord
Lyder ikke allevegne;
Endnu mangesteds paa Jord
Er der mørke, golde Egne,
Hvor dit Navn man ikke kjender,
Hvor dit Kirke-Lys ei brænder.

3. Medens vi dig takke her,
Vil vi for dit Ansigt tænke
Paa de mange Hjerter der
Under Dødens tunge Lænke,
Bede, du vil Bud dem sende,
At de maa din Frelse kjende!

4. Herre, alt vort Haab er du!
Herre, kom, velsign vort Møde!
Lad vor Gjerning lykkes nu!
Kraftig væk til Liv det Døde!
Kom, velsign os Allesammen!
Milde Jesu, hør os! Amen.

5.

Mel.: Far, Verden, farvel,

1. Ak, kommer ihu,
At Hedningeskarer vansmægte endnu!
O, kommer og rækker dem Hænderne til!

Vor Herre af os nu betjene sig vil.
Hvo vilde ei løsne det trykkende Baand
Med Kjærligheds Haand? :,:

2. O, Hjerte, som slaar
Af Medynk mod alle vildfarende Faar,
Som beder, at Alle maa samles til Et
I Kristo, som virker i Aand og i Ret,
Se ud i det Dybe, i Hedningeland,
Hvad jammerlig Stand! :,:

3. Medlidende Ven!
Hvortil staar din Længsel, hvor drages den hen?
Ak, Hjertet kan bløde ved Synet at se
Vansmægtede Sjæle i dybeste Ve!
Hvad er der at gjøre til Lindring og Vel?
Du spørge, o, Sjæl! :,;

4. O, sørgende Hu!
Den venlige Jesus tilbydes endnu;
Men Taarer maa trille paa blegeste Kind
Ved grændseløs Jammer i Hjerte og Sind:
De kjende ei Vennen i Liv og i Død;
Ak, Jammer og Nød! :,:

5. Frimodige Aand,
Som væbnes med Styrke fra Almagtens Haand!
Se Tusinder bøje de bævende Knæ
For Solen, for Dyr og for Guder af Træ!
Hvad Kraft er at finde i Stok og i Sten
For synkende Ven? :,:

6. O Lemmer, som bo
Forenet med Kristo i Fred og i Ro,
Tænk Hedningeskaren i grusomme Krig,

Hvor Mordraabet lyder med vildeste Skrig!
Kun Ordet om Frelserens Pine og Død
Fortrænger den Nød. :,:

7. Deltagende hør!
At Kristus har aabnet for Ordet en Dør;
Hans Vidner omgjordede drage derhen,
Og lokke saa venligen Skarerne frem.
Til Jesus, saa lyder den yndige Røst
De Bange til Trøst. :,:

8. Kom Nøden ihu!
Skal Hænderne hvile i Skjødet endnu?
Vil Ingen dog samle til Frelserens Hjord?
Kan Jammerens Stemme ei høres i Nord?
Er Hjerterne kolde som Is og som Sne
For Søskendes Ve? :,:

9. Ak, tænder dog an
Paa Kjærligheds Alter en Lue, som kan
Opblusse, saa Herren forklares derved!
Vor Gud skal velsigne de Troendes Sved,
Naar Alt udi Ydmyghed sker til Hans Pris
Paa Kjærligheds Vis. :,:

6.

Mel.: O Gud, du fromme Gud.

1. De arme Sjæle, som
I Hedenskabet vanke,
For dem vi have her
En kjærlig Alvors-Tanke,
Vi vilde sende dem
Saa gjerne der, de bor,
Det Bedste, som vi har,
Det salige Guds Ord.

2. Men vi kan ingen Ting
Med al vor Id udrette,
Det er vor Herres Sag,
Han selv maa gjøre dette;
Thi bede vi nu her,
Saa hjertelig vi kan:
Send, søde, milde Gud
Dit Ord til Hedningland!

3. Bryd Dødens Magt hos dem,
Lad Livets Sol faa lyse,
Og varme Hjerter op,
Som nu til Døde fryse!
O Kriste, Livsens Lys,
Rind op, rind op med Magt,
Hvor Helved-Natten sort
Har sig paa Sjælen lagt!

4. Kald dine Tjenere
Og dine Tjenerinder,
Og lad dem Stigen se,
Som Jord til Himlen binder
At den, som vandrer ud
Med Troens Stav i Haand
Maa færdes hjerteglad
Med himmelløftet Aand!

5. Vi bede for os selv,
Du vilde saa det føie,
At vore Hjerter maa
I Kjærlighed sig bøie!
Velsigne nu idag
Vort Møde i dit Navn,
Det være dig til Pris,
Og arme Sjæles Gavn!

7.

Mel. O Sjæl, som endnu i Verden drømmer.

1. I mange Lande gaar der Hedningskarer
Paa Syndens Vei
I Vantro, Frækhed, som Verdens Daarer;
De kjende ei
Gud Faders Hjerte, der elsket har
Dem, som os alle, før Verden var.

2. Det Livsens Lys, den Guds Søn, vor Herre,
Som kommen er
Til os paa Jorden, men, ak desværre
De Ham ei ser.
O, give Gud, at de engang maa
Din Naade finde og glade staa.

3. Gud, hjælp os, at vi, som Ordet have
Saa rigelig,
Det ei misbruge og ei nedgrave,
Men hjertelig
Benytter det os betrode Pund,
Saa vi ei skrækkes ved Afskeds Stund.

4. Giv i vort Hjerte en kjærlig Længsel
Og hellig Lyst
At føre Sjæle fra Syndens Fængsel,
Som uden Trøst
Gaar her og trælle med Verdens Grus
Og kjender ikke dit Faderhus!

8.

Mel. Jesu, du min Glæde.

1. Kom, o Glædens Kilde,
Med din Naades Fylde
Og husval min Sjæl!

Lad dog Natten endes
Og dit Lys optændes,
  Kom, gjør Alting vel!
Sænk din Fred,
I Hjertet ned,
Vær min Trøst i Kors og Kvide
Tag mig hjem med Blide!

2. Kom ihu de Arme,
Som din Naades Varme
  Have engang kjendt
Og ved Satans Snare
Med den store Skare
  Sig til Verden vendt;
Lad dem ei
Paa Dødens Vei
I en evig Jammer ende,
Gud, du dem omvende!

3. Kom ihu de Mange,
Som i Mørket gange,
  Leve uden Gud,
Lad dem ei omkomme
Under Vredens Domme,
  Lær dem Frelsens Bud!
Lad din Regn
I tørre Egn
Flyde ned og saligt vande
Alle Hjertelande!

4. Væk af Død og Dvale
Med din Himmeltale
  Folk i Syd og Nord;
Kom og end al Sorgen
Med en Pintesemorgen

For den hele Jord!
Lad din Ild
Og Lue mild
Liflig i din Kirke brænde
Indtil Dagens Ende!

9.

Mel. Helligst' Jesu, Helligheds Kilde.

1. Kriste, kun i dig er Livet,
Og Lyset, som er Verden givet,
Som lyser op den mørke Jord;
Du er Hedningernes Længsel,
Og nu til deres haarde Fængsel
Dit Folk udgaar med Livsens Ord
Om dig, du Gud og Mand,
Som Alle frelse kan;
Ordet trænger i Hjertet ind,
Guds Naades Skin
Opklarer da det mørke Sind.

2. Folket, som i Mørket famler,
Du til en Menighed dig samler
Ved Ordet om dit Kors og Død;
Hedninger i Gud sig fryde,
Og deres glade Sange lyde
For dig, som deres Lænker brød;
Med Livets glade Haab,
Med Fryd og Seiersraab
De bortfare fra denne Jord
Paa dine Ord:
Den skal ei dø, som paa mig tror.

10.

Mel. Nu velan, vær frisk tilmode.

1. Lad dit Rige allevegne
Bredes ud paa denne Jord!
Gjør det lyst i vore Egne
Ved dit klare Livsens Ord!
Dem, som Ordet lære, giv
Visdom og et helligt Liv,
Aand og Naade, Mund og Mæle
Til at redde mange Sjæle.

2. Læg de Syge, læsk de Svage,
Løs, o Gud, de Bundnes Baand!
Hjælp enhver sit Kors at drage,
Styrk os Alle med din Aand!
Lad os, hvor vi staa og gaa,
Naar vor sidste Stund skal slaa,
Glade gjennem Døden stige
Ind til dig i Himmerige.

11.

el. Jesu, søde Ihukommelse.

1. Nu lover Herren hjertelig
Enhver som bor paa Jorderig!
Thi Kristi Evangelium
Faar mer og mere Raaderum.

2. Den Jesus, som korsfæstet var,
Sin Plads ved Fad'rens Høire har:
Han prædiker nu trindt paa Jord
Det Salighedens Himmelord.

3. Og Synden flygter fra sin Leir,
Og Lyset vinder Seir paa Seir,
Og Fredsbud gaae som Ordets Tolk'
Omkring til alle Jordens Folk.

4\. O Jesu, præg dig ene du
Ind i vort Hjerte, Sind og Hu,
At barnlig vi paa dig maa troe,
Indtil vi se dit Ansigt fro!

5\. Giv, at din Sandhed lyse maa
I hvert et Hus, hver Hjertevraa!
Og Paradisets Fred og Lyst
Udbrede sig til fjernest Kyst!

12.

Mel. Du høie Fryd for rene Sjæle.

1\. "Al Magt er given mig i Hænde,
I Himlen og paa Jorden her,
Og se, jeg indtil Verdens Ende
Med eder alle Dage er:
De Jesu Ord vi mærke nøie,
De sidste her før han gik bort;
Det Søilepar det stærke, høie
Staar foran Herrens Hus og Port.

2\. Hans Ord og Bud er det, som bærer
Guds Folketempels Helligdom;
Befalingen: "Gaar ud og lærer
Al Verden Evangelium,"
Et Naadens Tilsagn er tillige:
Ved Jesu Nærhed, Jesu Magt
Hvert Frelsens Værk i Naadens Rige
Blev før og bliver end fuldbragt.

3\. Til denne Gjerning sammen træde
Og vi, vor Herre og vor Gud.
Vi ved dit store Navn os glæde,
Som nu saa mægtig bredes ud.
Fra Vest og Østen svæve Duer

Med Oljeblade til os nu,
Og Markerne vi grønne skuer,
Med Ordet, Herre, seirer du.

4. Du ser paa fjerne Pilmgrisveie
I Kampen dine Sendebud:
O, giv Enhver af dem i Eie
En rig Velsignelse, o Gud!
Paa hvert et Land saa tørt og magert,
Hvor Taaresæden faldt tilforn,
Lad snarlig bølge gyldenfagert
Et Axhav, rigt paa tunge Korn!

5. I Menigheden væk den rene,
Den stærke Tro, Gud Helligaand!
Og Kjærlighedens Værk forene
Alt Skilt og Spredt i Fredens Baand!
Blant os du ogsaa har udsaaet
Et Sennepskorn, knapt spiret end;
Dog Spiren Liv af dig har faaet:
Du selv til Træ opelske den!

6. Vind snart, o Herre, dine Seire,
Udgyd din Aand i Strømme her,
At Jordens Folkeslag maa feire
Den Pintse, som dem lovet er!
Snart alle Hjerter du omslynge
Med Kjærlighedens gyldne Baand,
Og alle Mennesker dig synge:
Halleluja! med enig Aand!

13.

Mel.. Gud Helligaand, i Tro os lær.

7. Den Dag, som Guds Propheter saa
Med Fryd udi det Fjerne,
Den, de med Længsel vented' paa

Og hilsede saa gjerne,
Den Dag, da Salighedens Ord
Beskinne skal den hele Jord,
Den vil nu snart oprinde.

2. Mod Adams Huses svare Nød
Det Ord et Raad forkynder:
"Ved Tro paa Sønnens Offerdød
Borttages dine Synder;
Indtraadt med Gud i Fredens Pagt,
Du faar ved Jesum Kristum Magt,
Gud Faders Barn at være."

3. Hvor dette Ordets Raad ei kom,
Som Satans Magt kan fælde,
Bestaar endnu Hans Herredom,
Som haver Dødens Vælde;
Thi sender Gud sit Livsens Ord,
Og saliggjør Enhver, som tror,
Alt uforskyldt af Naade.

4. O mærk og kjend, hvad Herren gjør,
Ja se Hans Vidners Skare
Saa stor i Tal som aldrig før
Nu over Havet fare,
Ja høre, hvo, som høre kan:
Guds Gjerning udi Mørkets Land
Nu Jorden ny vil skabe.

5. Velkommen Dag, af Herren gjort!
Vi se din Morgenrøde;
Nu svinder Natten fæl og sort:
Han, som paa Korset døde,
Skal som Retfærdighedens Sol
Bestraale snart fra Pol til Pol
Alt, hvad fra Adam stammer.

14.

Mel. Hvo ikkun lader Herren.

1. Dit Ord, o Gud, som Duggen kvæger
Den svage Sjæl med Kraft og Fred,
Og lad i hvert et Hjertebæger
Din Himmels Balsam dryppe ned;
Lad Jesu Ager grønnes smukt,
Lad Ordet bringe Troens Frugt!

2. Dit Ord, o Gud, er Sværd og Flamme,
Det trænger gjennem Marv og Ben,
Det ved at knuse, ved at ramme,
Er Hjertet end saa haardt som Sten;
Lad Alle føle ret dets Magt,
At Synden er det underlagt!

3. Dit Ord, o Gud, er Østens Stjerne,
Der fører os til Kristum ind,
De Vise følge den saa gjerne
Og glædes ved dens klare Skin;
Lad Alle se den lyse frem
Og finde Naadens Bethlehem!

15.

Mel. Vor Gud Han er saa fast en Borg.

1. Al Naadens Gud forbarm du dig!
Se hen til Mørkheds Slægter!
Selv kan de ikke frelse sig,
Du, ene du det mægter.
Her kvæler Jordens Nød,
Hist truer evig Død:
De kjende ei din Søn;
Thi høste de som Løn
Kun Syndens Sold bag Graven.

2. Al Naadens Gud, forbarm du dig!
Forglem de Faldnes Synder;
Skjænk dem den Frelse naaderig,
Som Jesus Krist forkynder!
Send dem din Naadespagt,
Løs dem fra Syndens Magt,
At uden Frygt og Kval
De gjennem Dødens Dal
Maa til din Himmel komme.

3. Al Naadens Gud, vi bede dig,
Du selv vor Vilje styrke;
Giv Lys, giv Kraft, at rettelig
Vi for dit Rige virke!
Urokket staar vor Tro,
At Naadens Budskab fro
Engang med Livets Ord
Omslynge skal vor Jord
Og frelse alle Slægter!

16.

Mel. Hvad kan os komme til for Nød.

1. Vær trøstig, Sion, Jesu Brud!
Nok har du grædt og grundet.
O! gjør dig rede, se herud:
Dit Lys er jo oprundet,
Og Herrens store Herlighed,
Din Jesus, er nu kommen ned,
Nu har du Naade fundet.

2. Vanvittighedens Mulm og Mørk'
Er stort paa Jorderige;
Folk gaae som i en taaget Ørk,

Ved lidt af Gud at sige;
Men Jesus, Verdens Lys, er seet,
Som i dit Kjød har sig beteet,
Thi skal al Mørkhed vige.

3. Han skal for dem, der nu i Slum
Og Sjæleblindhed vanke,
Med Glædens Evangelium
Oplyse Sind og Tanke,
Saa Hedningerne skal attraa
Udi dit store Lys at gaa
Og salig Trøst at sanke.

4. Luk Øine op, giv nøie Agt,
Hvor Hedninger de komme
Til Herrens store Naadepagt
Blant mange andre Fromme!
Som Sønner og som Døtre de
Skal Adgang faa til Gud at se:
O dybe Herrens Domme!

5. Da skal dit Hjerte flyde ud
I store Glædesstrømme,
Naar du skal see en Kristi Brud
Af hedensk Herredømme,
Der skal med Guld og Røgelse
For Jesu Kristo sig bete,
Hans Manddom at berømme.

6. O Jesu, du, som Manddom tog,
Hjælp os at se og kjende,
At du os skrev i Livsens Bog!
Gid vi og kunde vende
Vort Guld og Gods, vort Sind og Sjæl
Til alt det dig behager vel,
Indtil vor sidste Ende!

17.

Mel. Et lidet Barn saa lysteligt.

1. Til Sion drager Kristus frem,
Det Palmer for Ham bryder;
Nu glæder sig Jerusalem,
Og Hosianna lyder.
Det klinger end det Jubelord;
Ret aldrig over viden Jord
Forstummer Ærens Salmer;
Hver Dag er Jesu Advendsdag:
Han kommer efter vunden Sag;
Op! møder Ham med Palmer!

2. Sin Sag Han vandt, Hans Strid er stridt;
For Ham skal Alt sig bøie.
Oplad da Verdens Porte vidt;
Gjør alle Døre høie!
Lad Ærens Fyrste drage ind!
Hver Hedningstad Han kalder sin,
Hver Kyst og Ø han eier;
Det nytter lidt at staa imod;
Han træder Bølgen under Fod
Og drager frem med Seier.

3. Gjør Porten høi og Døren stor,
I Jordens Børn tilhobe!
Enhver, som i Hans Rige bor,
Sit Hosianna raabe!
Lad Troens Palme deiligt gro!
I alle Hjerter vil Han bo!
Med Naadens Kraft Han kommer.
Han giver Lys og Fred og Mod,
Han Frelsens Herlighed oplod,
Han bringer evig Sommer!

18.

Mel. Den store, hvide Flok vi se.

1. O hvilken Fryd utrolig stor
Blant frelste Sjæles Englekor,
I Fredens Hjem,
Jerusalem,
Hvor Gud og Lammet bor.
Til denne Fryd i Kanaan
Nu alle Folk indbyder Han
Fra Nazaret,
Af Davids Æt,
Vor Jesus, Gud og Mand.
Han vil, at Faareflokken sin;
Skal være med at byde ind
Hver Hedning=Sjæl;
Tag deri Del,
Dens Fylde gaar nu ind.

2. Hvor mangen Sjæl, som fordum stod
Nedbøiet for Afgudens Fod
Med Byrden svar,
Aftvættet har
Sin Synd i Lammets Blod.
Saa midt blant dem, der frække gaa,
Dog findes dem, som bøiet staa,
For Sebaoth,
Og det er godt,
Ja glæder Jesu Faar.
Saa beder Høstens Herre, som
Vil Budet skal gaa Jorden om,
At sende fler
Indbydelser;
Thi "der er endnu Rum."

3. Saa skal af alle Folkeslag
En Flok paa hin den store Dag
Sin Seierssang
Faa stemme an
Med Fryd til Guds Behag.
Da bliver du i Flokken med,
Som skal indgaa til Salighed,
Du Jesu Faar,
Hvor smaat det gaar,
Det gaar til Herlighed.
Der skal den frelste Skare staa
For Livets Sol med Kroner paa.
O, salig Ro
I Lysets Bo,
Ak, maatte jeg dig naa.

19.

Mel. Jesu! du min Glæde.

1. Ser du syndbestænkte
Og i Død nedsænkte
Folk foruden Tal
Sig paa deres Høie
For en Afgud bøie,
Synde i hver Dal?
Engang vil
Saa klar og mild
Jesu Frelse Bjerget krone
Dalens Synd forsone.

2. Pilegrimme farer
Ud at samle Skarer
Til vor Kongers Bord;
Gule er til Høsten

Markerne i Østen,
Vest og Syd og Nord.
Gud ser nok
Sin Venneflok:
Af det lille Folk skal vorde
Store Folkehjorde.

3. Vi vil ei forsage;
Snarlig kan det dage
Over Hedninghjem.
Er først Solen oppe
Over Bjergetoppe,
Lider Dagen frem.
Lad os fro
I Bøn og Tro
Paa vor Herres Løfter trygge
Freidigen da bygge!

20

Mel. Jesu! din søde Forening at smage.

1. Herre, vor Gud, med det ømmeste Hjerte,
Herre, vor Gud, med den stærkeste Magt!
Du, som saa tidt os i Gjerningen lærte,
Hvad du med sanddrue Læber har sagt:
At, naar vi bede, saa faa vi og finde,
At, naar vi banke, oplukkes din Dør:
Nu ved dit Ord vi i Troen dig binde:
Naadig vor Bøn og Begjæring bønhør!

2. For dine Vidner, som Budskabet bære
Rundt i al Verden om Frelsen fra dig,
Prise dit Navn og forkynde din Ære
Midt under Fiendernes Bulder og Skrig,
Bede vi: Herre, vær hos dem i Nøden,

Rust dem med Visdom og Styrke og Mod!
Herre, bevar dem i Troskab til Døden,
Selv om du krævede hist deres Blod!

3. Deiligste Løn for de mørkeste Timer,
Sødeste Bod for de tungeste Savn,
Naar det i Hedningelande nu kimer
Festligt til Bøn i dit hellige Navn!
Herre, opfyld dine Tjeneres Længsel:
Korset at skue, hvor Afguden stod,
Sjæle at skue, som, løste af Fængsel,
Knæle, o Frelser, med Tak ved din Fod.

21.

Mel. Kom Helligaand, o Herre from.

1. Gud Helligaand! opfyld med Lyst
Din troende Forsamlings Bryst!
Med Himlens Ild du os antænde
Af Kristi Kjærlighed at brænde!
For Hjerterne dig aabenbar!
Oplys dem med din Lampe klar,
Saa trindt paa Jorden alle Tunger
Enstemmig Ordets Pris udsjunger!

22.

Mel. Nu takker alle Gud.

1. O Jesu Krist! du boer
Langt over Stjernehære;
Dig priser Engles Kor
Og giver Magt og Ære.
Du døde i vort Sted
Og bragte os Guds Fred

O! se i Miskundhed
Til hele Verden ned!

2. Dit Evangelium
Oplyse Jordens Lande!
Det er en Naadesum
Mer rig end Havets Vande.
O, lad ved dette Ord
Hver, som paa Jorden boer,
For Synder kjende sig,
Men som Forsoner dig!

3. Hvert Knæ nu bøie sig
I Himlen og paa Jorden,
Hver Tunge prise dig,
Som Menneske er vorden,
Og som dit rene Blod
Paa Korset flyde lod
Og kjøbte os til dig
Og til dit Himmerig!

4. Kom glade Dag, o kom!
Den længselsfuldt vi vente,
Da du, o Herre from,
Din kjære Brud vil hente,
Og det saa lyde skal
I høie Himmelsal:
Nu Riget evigt er
Guds og Hans Søns saa kjær!

23.

Mel. Hvo ikkun lader Herren raade.

1. Saa vidt som Solens Straaler stige
Fra Øst til Vest, i Syd og Nord,
Saa lad, o Herre, Lysets Rige

Udbredes paa den ganske Jord,
At Alle, som i Mørket boe,
Annamme Jesu Kristi Tro!

24.

Mel. Hvad kan os komme til for Nød.

1. For Folkene i Dødens Nat
Skal Livets Lys oprinde.
Et Frelsens Straalebanner, sat
Med Kraft paa Klippetinde,
Forsamle skal en talløs Hær
Af hedensk Stamme fjern og nær,
Vor Herre at tilbede.

2. Ja, Hedningers og Isra'ls Trøst!
Til dig de skulle komme
Fra Nord og Syd, fra Vest og Øst,
Fra Kilder tørre, tomme,
Og kappes om at komme først,
At slukke Sjælens dybe Tørst
I dine Naadestrømme.

3. Af alle Tungemaal paa Jord
Din Pris du høit skal bære;
Med Herlighed og Ære stor
Et Folk du skal regjere
Af alle Slægter trindtomkring,
Et Folk, som over alle Ting
Dig elske skal og lyde.

4. En Hjord du samler, Hyrde god!
En hellig Kirkeskare,
Udsprungen af en Rod, et Blod,

Dit eget dyrebare,
  Forenet ved en Tro, en Daab,
En Aand, et Kald, et Livsens Haab,
  En Herre, Gud og Fader.

25.

Mel. Hjertelig mig nu længes.

1. O, lad dit Lys oprinde,
Du evig rige Gud!
At Hedninger maa finde,
Dit Livets Ord og Bud;
Udbred du dine Vinger,
Du milde Frelsere!
Og samle hvem du finder
Af alle Syndere.

2. O, Gud! lad os gjenfinde
En Flok af Hedninger,
I Himlen hos dig inde,
Som frelst og frigjort er
I Jesu Blod det rene,
Da skal vi hjertelig
Dig Lov og Pris alene
Udsjunge frydelig.

3. O, Gud! hjælp hver en Synder,
Af hvilken Slægt han er,
Af Hedning, Tyrk og Jøder,
At de maa findes der
Hos dig i Sabbaths Hvilen
At se din Herlighed.
O, lad os der i Himlen
Faa nyde evig Fred!

26.

Mel. Den store, hvide Flok vi se.

1. Fra Makedonien engang
Der lød et Raab, en Jammersang:
Kom over her,
Se vort Besvær
Og hør vor Hjertetrang:
Vi bundne er af Satans Haand,
Med Afgudslænkens tunge Baand,
I Mørket gaa,
Fortvivlet staa,
Og Ingen hjælpe kan.
Ak, er der Lys i Jødeland!
O kjære, send da hid en Mand
Med Trøstens Bud,
Fra ukjendt Gud,
Med Lys i Jammers Stand!

2. Guds Tjener, Paulus dette Bud
Forstod saavel og reiste ud,
Hans Hjerte brandt,
Hans Pine randt,
Han nidkjær var for Gud.
I Phillippi, den store Stad,
Han fandt de Kvinder faa, som bad,
Og Lydia,
Med Flere da
Hvis Hjerter Gud oplod,
Gav agt paa Ordet, døbte blev,
Og Aanden selv i Hjertet skrev,
Sit Fredens Pant,
Som Hjertet bandt
Og hen til Korset drev.

3. Guds Ord nu løste Bundnes Haand
Og drev paa Dør Spaadommens Aand;
Nu Mørket svandt;
Thi Lyset vandt; —
Nu flød det Livsens Vand.
Men nu for Satan ogsaa op
Og rustede sin onde Trop;
Guds Vidner slog
Til Fængslet jog
Med dybt opreven Krop.
Men mere Løven brølede,
Des større Seir Guds Sag fik se.
Lovsangen lød,
Bodstaarer flød,
Og frelst blev Sjælene.

4. Og end i Dag det samme Raab
Fra Hedningskaren uden Haab
Høit toner ud
Til Kristi Brud —
Du kjende Aandens Daab! —
O, send os Frelse i vor Nød,
Paa Skrænten af en evig Død
Vi ligge her,
Ak, Brødre kjær,
Vort Raab alt længe lød.
De Guder her, af Sten og Træ,
For hvilke vi nu bøie Knæ
Og ofre Alt,
Ak, Sandhed talt,
Kan os ei Frelse te.

5. Din Nød vi kjende, Hedning=Sjæl,
Vi selv engang var Syndens Træl,

Men nu, som løst,
Vor store Trøst
Vi har i Frelsens Vælb.
Vi løfte op vor Hjertens Bøn
Og bede at Guds kjære Søn
Vil lyse ind
I Sjæl og Sind
Og give dig sin Løn.
Du Lys skal finde ganske vist,
Ved den ophøied' Jesum Krist.
Hans Lys skal gaa,
Hans Ære naa
Til alle Folk tilsidst.

27.

Mel. Herre, jeg har handlet ilde

1. Dybe, stille, stærke, milde
Guddomsord fra Himmelhavn!
Blidt det kalde Hjerter alle
I den gode Hyrdes Navn,
Vidne om, hvad os er givet:
Jesus er vor Vei til Livet.

2. Frelser kjære! Tak dig være
For din Naade mod vor Jord!
Tiden rinder, Verden svinder,
Evig dog bestaar dit Ord!
Med dit Ord din Naade varer,
Er vort Værn mod alle Farer.

3. Drag de mange Sjæle bange
Til dig ved din Helligaand!
Allevegne Døden segne

For din stærke Frelserhaand!
Før os an paa Livets Veie,
Før os ind til Livets Eie!

28.

Mel. Kommer til mig, sagde Guds Søn.

1. Et Suk igjennem Verden gaar;
Ei Verden selv det Suk forstaar,
Som klager fra dens Hjerte,
Hvor høit den ler og larmer, dog
Der bor i Hjertets dybe Krog,
En svar, en lønlig Smerte.

2. Men, Kristen! du det Suk forstaar,
Hvori al Verdens Hjerte slaar,
Thi det har fyldt dit eget.
Ja, du forstaar den sagte Røst,
Da for din Herres søde Trøst
Dit Suk, din Sorg er veget.

3. Din Sjæl har hørt det Ord fra Gud,
Som toner i al Verden ud,
Om Livet af Hans Naade.
For Livets Kræfter i din Aand
Er brudt, og løst din Tunges Baand,
Guds Ord har løst din Gaade.

4. I Verdens Ørk, i golde Støv
Gaar Adams-Ætten stum og døv
Og blind for Livets Strømme.
Fra Himlen lyder Herrens Ord
Om Lys og Liv paa dunkle Jord;
Men Verden gaar i Drømme.

5. Kun naar Guds Ephata i Sind
Slaar ned som Lyn og trænger ind,
Det lysner over Dale,
Da strømmer Livets Flod i Aand
Og Læben uden Tungebaand
Om Himlens Lyst kan tale.

29.

Mel. Af Høiheden oprunden er.

1. Opløft dit Syn, o kristen Sjæl
Det dugger over Dal og Fjeld,
Det vaares allevegne!
Gud har sin milde Haand opluft,
Den gode Sæd har baaret Frugt
I fjerne Verdens Egne!
Lover Herren!
Sjæle bundne,
Nu gjenfundne,
Frelste føres,
Glædesang i Himlen høres.

2. Som Regn og Sne fra Himlens Sky,
De vande Jorden, gjør den ny,
At Grøden stander fager,
Saa vender, siger Gud, mit Ord
Tilbage ikke tomt fra Jord,
Men gjør hvad mig behager.
Lover Herren!
Ordet sandes,
Ørken vandes,
Grøden trives,
Og nyt Liv de Døde gives.

3. Den gode Hyrde, se Han gaar,
Indtil Han fundet har sit Faar,
Og Glædes Taarer rinde!
O, lad os flittig gaa med Ham,
Og lokke paa de kjære Lam,
Somløbe om i Blinde!
Lover Herren!
Løfter Raabet
Glad i Haabet,
Troesstærke;
Det er Herrens Haand vi mærke.

4. Velkomne Alle fjern og nær
Til Herrens Søskend=Samfund her,
Som har i Himlen hjemme!
Gud signe eder, gjøre stærk,
Og Han, som har begyndt sit Værk,
Til Kristi Dag det fremme!
Lover Herren
Langt om Lande,
I, som stande
Tungt i Striden,
Saa med Graad og glædes siden!

30

Mel. Vor Gud Han er saa fast en Borg.

1. Guds Ord det er vort Arvegods,
Det skal vort Affoms være!
Gud giv os i vor Grav den Ros,
Vi holdt det høit i Ære;
Det er vor Hjælp i Nød,
Vor Trøst i Liv og Død;
O Gud, i hvor det gaar,
Lad dog, mens Verden staar,
Det i vor Æt nedarves.

31.

Mel. Kommer til mig, sagde Guds Søn.

1. Forfærdes ei, du lille Hob,
Skjønt Fiendeskarens Larm og Raab
Fra alle Sider gjalde.
De juble ved din Undergang,
Men deres Fryd ei bliver lang;
Thi lad ei Modet falde!

2. Din Sag er Guds, gak i dit Kald,
Dig trøstig Ham i Vold befal,
Og frygt saa ingen Fare.
Han vækker Kjæmper end paa Jord,
Som Herrens Folk og Herrens Ord
Skal mandelig forsvare!

3. I Jesu Navn vort Haab er vist,
At Herrens Fienders Vold og List
Dem selv i Graven fører.
De vorde skal til Spot og Skam,
Med os er Gud og vi med Ham,
Og Seiren os tilhører!

32.

Mel. Vor Gud Han er saa fast en Borg.

1. Gud, se til os i Naade ned,
Vær med din Aand tilstede,
At vi i Tro og Kjærlighed
Dit Rige kan udbrede!
Du er i Svage stærk,
Velsign vort ringe Værk,
Og lad det Fremgang faa,
Saa det os lykkes maa
At virke for dit Rige!

2. Dit Ord, det glade Fredens Bud,
Vi vil i Haab udsende,
Og dig vor Frelser og vor Gud
For Hedninger bekjende:
Du lede med din Haand
Og med din Hellig-Aand
Vor Attraa og vor Daad,
At vi dit Visdoms Raad
Paa rette Vei udføre!

3. O, lys Velsignelse og Fred
Hist fra dit Kongesæde,
Min Jesu, over hvert et Sted,
Hvor dine Vidner træde!
Dit Ord i deres Mund
Lad gaa til Hjertets Bund
Og vække Troens Gnist,
At vi dem frelste hist
Maa i dit Rige finde!

33.

Mel. Lover den Herre, den mægtige Konge.

1. Herre! jeg hjertelig ønsker at fremme din Ære.
Dertil Du skabte mig, at jeg din Tjener skal være,
Din er jeg hel,
Din med mit Legem og Sjæl,
Hvad kan jeg mere frembære?

2. Ak, at jeg kunde kun, som jeg ret ønskte og vilde,
Prise dig, Fader, og altid saaledes anstille
Alt mit Forhold,
At ingen Fristelses Vold
Skulde vort Venskab adskille.

3. Ak, at du maatte ved al min Omgjængelse prises!
Ak, at din Naadekraft kjendelig kunde udvises
I min Svaghed,
Som ei af anden Hjælp ved,
End den mig af dig bevises.

4. Væk selv mit Sind, og opmuntre mig flittig at sjunge,
Til din Taksigelse løsne min stammende Tunge,
Imanuel!
Du bør i Legem og Sjæl
Prises af Gamle og Unge.

5. Du er den Første og Sidste, som Alting beskjærer,
Du er den Vise og Gode, som alle Ting nærer,
Intet bestaar,
Ingen sit Ønske opnaar,
Uden ved dig, som regjerer.

6. Du er den kjærlige Fader, som Sønnen udsendte,
For os Fortabte af Døden til Livet at hente;
Det ene gjør,
At vi Dødskyldige tør
Livet og Salighed vente.

7. Du lader Naade ved Aanden i Hjertet nedflyde,
Du giver Kraft udi Fristelse at gjennembryde,
Din Tugt og Trøst
Hjælper os i al vor Brøst,
Naar vi din Aand kun adlyde.

8. Naade, ak! Naade og kjærlige Rørelsers Glæde,
Du liden Forsmag paa det, som i himmelske Sæde
Skal øses ud
Du er jo værd, at vor Gud
Prises af dem, som her græde.

9. Kan Naadens mindste Bevægelse Sindet saa lette.
Hvad vil da Herligheds Fylde i Himlen udrette?
O søde Gud!
Hvo kan vel tænke det ud?
Hvo kan dig takke for dette?

34.

1. Ak Fader, lad dit Ord, din Aand
Dog ret faa Overhaand!
Og se hvor fuld din Urtegaard
Af Torn og Tidsel staar!
Din Vext du har vel her,
Men, ak, hvor tynd den er!
Hvor lidet er dog Kraften kjendt
Af Ord og Sakrament!

2. O Jesu, Jesu, kom dog snart,
At se din Vingaards Art!
Af Døbte vrimler Stad og Land,
Men hvor er Troens Brand?
Hvad hjælper det, vi ved,
Du Døden for os led,
Naar vi ei staa mod Satans Værk
I Troen frelst og stærk?

3. O Helligaand, for dig vor Skat,
Vi græde Dag og Nat,
Kom, giv os samme Lys og Kraft,
Vor Formænd før har haft,
Da Kristendommen stod
Som Træ med stærkest Rod
Og Krone fuld af Frugters Sne
Og Purpur! Lad det ske!

35.

Mel. Alene Gud i Himmerig.

1. Op, alle Folk paa denne Jord,
Guds Kjærlighed at kjende,
Som raabes ud ved Livets Ord
Til hele Verdens Ende:
At alle arme Synd're maa
Nu komme hid og Naade faa,
Ja evigt Liv og Glæde!

2. Det Ord, at Gud saa kjærlig lod
Sig ved sin Søn forsone,
Det Ord om Jesu Død og Blod,
Det har saa stærk en Tone,
At det opvækker den igjen,
Som døde før i Synden hen,
Naar han det ret annammer.

3. Det skinner ind i Hjertets Nat,
At det i Sjælen dages,
Og Jesus, den forborgne Skat,
I Troen favnetages,
Da bliver og vor Vandring ny,
Da vil og kan man Synden fly
Og følge Jesum efter.

4. Saa lad, o hjertesøde Gud,
Dit Ord i Kraft forkyndes,
Og dette milde Himmelbud
I hele Verden nydes,
At Folk maa se, hvor sød du est,
Og holde daglig Frydefest
I Jesu rige Naade!

36.

Mel. Af Høiheden oprunden er.

1. O uudersiore Kjærlighed!
O send din Lue til os ned,
At vore Hjerter brænde,
Naar vi betænke deres Nød,
Som sidde midt i Mørkets Skjød,
Og ei sin Blindhed kjende!
Herre! Herre!
Sign din Kirke
Til at virke
For de Arme,
Fuld af Tro og Kraft og Varme!

2. Giv ogsaa os i Kirken her,
Hvis Øie du, o Frelser kjær!
Oplod for Lysets Rige,
Giv ogsaa os din Helligaand,
At dem vi række Broderhaand,
Som Mørkets Magt bekrige!
Vort "Lidt" Er dit;
Vi din Naade
Lade raade
Allestunder:
"I din Haand gjør Smaating Under!"

37.

Mel. Hvad kan os komme til for Nød.

1. Det vorde Lys paa viden Jord!
Den lange Nat henfare
For Straaleglandsen i Guds Ord,
Den Morgenstjerne klare,

Som varsler mild om Middagssol,
Der lyse skal fra Pol til Pol
Med Jesus, naar Han kommer!

38.

Mel. Jesu! dine dybe Vunder.

1. Har vi følt udi vort Hjerte
Syndens Jammer, Gru og Nød
Har vi følt den kolde Smerte,
Ormen under Aandens Død:
O, maa vi da bæve ei
Ved den arme Hednings Vei?
O, maa da ei Sjælen bløde,
Mens han gaar i Mulm og Øde?

2. Har vi følt udi vort Hjerte
Troens søde Trøst og Fred,
Frugten af vor Frelsers Smerte,
Gaven af Hans Miskundhed:
O, maa vi ei hige da
Efter et Halleluja
Fra en Hednings Sjæl at høre?
Maatte det ei dybt os røre?

3. Har vi følt udi vort Hjerte
Haabets rige Herlighed,
Har vor Aand ved Ordets Kjærte
Seet Guds Himmel os beredt:
O, maa vi ei ønske, at
Arme Hedning denne Skat
Kunde i sit Hjerte gjemme,
Prise den med Frydestemme?

4. Har vi følt udi vort Hjerte
Kjærlighedens milde Glød,
Som i Jesu Navn os lærte
Sjælegraad ved Andres Nød:
O, maa vilden Hednings Ve
Os ei smerte, til vi se
Mildhedsstraalen fra det Høie
Smile i hans dunkle Øie?

5. Fader vor i Himlens Sale!
Fader vor i Jesu Navn!
Lad din Aand til Hjertet tale,
Minde om dets Nød og Savn!
Lad os smage Troens Fred,
Haabets Fryd i Kjærlighed;
Ømme Talsmænd da derinde
Arme Hednings Sag skal finde.

39.

Mel. Amen! Jesus Han skal raade.

1. Helligaand, vor Sorg du slukke,
Al vor Dunkelhed gjør klar,
Livets Kilde du oplukke!
Davids-Nøgelen du har.
Giv os, Trøster i al Nød,
Lys for Mørke, Liv for Død!

2. Du, den nye Verdens Skaber,
Vis i os, hvad du formaar!
Kjæmp, saa Verdens Fyrste taber,
Kjæmp, saa Kristi Kirke staar!
Fyld Guds Hus med Himmellyst,
Byg dit Tempel i vort Bryst!

40.

Mel. Jesu! dine dybe Vunder.

1. Gud velsigne eder Alle,
Som uddrage paa vor Jord
Adams Slægter at indkalde
Til den store Konges Bord!
Bliver i vor Herres Pagt,
Drager fremad i hans Kraft,
Og Han eder selv ombelte,
At I staa som Troeshelte!

2. Svinger trøstig i det Høie
Kristi Korses Fane rød,
Saa at Hedninger maa bøie
Sig for Ham, som ved sin Død
Bragte Offer, gyldigt nok
For den hele Verdens Flok!
Ham tilfode Alle falde,
Herrers Herre Jesum kalde!

3. Herren vil med Seier krone
Eders Kjærlighed og Tro.
Synger høit med Jubeltone
Om, hvor godt det er at boe
Hos vor Frelser Jesum Krist!
Han fra Fad'rens Høire hist
Sender Naadens Aand og Kræfter:
Alt, hvad Hjertet længes efter!

4. Drag da ud som Kjæmper bolde
I vor Herres Jesu Navn!
Du, o Frelser, selv dem holde,
Naar det gjælder, i din Favn!

Vær du deres Hjelm og Skjold,
Deres Borg og stærke Vold!
Lad dem tillidsfulde, trygge
Paa dit Tempels Mure bygge!

41.

Mel. O Herre Krist, Dig til os vend.

1. Velkommen, Broder, hid idag
Til Samling for den store Sag;
En fælles Trang drog Hjertet hid
At bære frem den samme Id.

2. Vi mangle ikke Livets Brød:
Men rundt omkring er Hungersnød:
Saa syg er Sjælen, tung og mat,
At den ei kjender Dødens Nat.

3. Os sendte Gud en Lægedom
Udi sit Evangelium,
Og bød, at vi skal bringe hen
Den Skat til hele Skabningen.

4. Det slukker Hunger, kvæler Nød,
Ja, skaber Liv, hvor der var Død.
O, bringer dette Livets Ord
Til Dødens arme Børn paa Jord!

5. O Gud, i Naade til os see!
Gjør os i Aanden brændende!
Lad Naadens Varme, Lys og Regn
Befrugte hver en Jordens Egn!

6. Velsign vort Møde, Herre Krist!
Ledsag os her; annam os hist!
Styrk Broderkjærlighedens Baand
Gud Fader, Søn og Helligaand!

42.

Mel. Come to the Saviour. (Gospel Hymns No. 62).

1. Gaar ud i Verden med Livets Ord!
Byd Jordens Slægter til Herrens Bord;
Raaber: Guds Rige kommen er nær!
Kristus, Guds Søn er her.

Kor:

Halleluja! Frelsen er os sendt.
Lysets Fakler rundtomkring er tændt,
Snart bliver Jesus, Frelseren kjendt
Blant Jordens Folkeslag.

2. Haster! o, haster, Tiden er kort
Sjælene smægte, Kaldet er stort,
Jesus selv raaber, raaber til dig
Byd Jordens Folk til mig.

Kor:

Halleluja osv.

3. Kommer I Store! kommer I Smaa!
Til Herrens Gjerning lader os gaa!
Lønnen den bliver stor for Enhver,
Som i Guds Vingaard er.

Kor:

Halleluja osv.

4. Jesus, vor Frelser, tænd i vort Bryst
Din Naades Ild og Kjærligheds Lyst
At vi din Gjerning gjøre med Flid
Og med en hillig Id.

Kor:

Halleluja osv.

43.

Mel. Af Høiheden oprunden er.

1. Drag Helligaand, du Lysets Tolk,
Med Ordet ud til alle Folk,
Som bo i Dødens Skygge!
En Hjord, en Hyrde vorde skal,
Kald Hedninger i Tusindtal
I Guds Paulun at bygge!
Din Røst
Hvert Bryst
Gjennemklinge,
Lys du bringe
Over Jorden
Længst i Syd og høist i Norden!

2. Nu Skillevæggen ned er brudt,
Fra Naaden ud er Ingen skudt,
Guds Søns Blod Alle gjældte;
Nu Kam skal reises af sit Fald,
Og Jafet bo og bygge skal
I Sems, sin Broders, Telte.
Mødes,
Glødes
Skal Adskilte,
Det Forspildte
Atter vindes,
Hvor for Ordet Indgang findes.

3. Du gode Aand, forlad os ei!
Udret din Gjerning, bryd dig Vei
Vor Salighed udvirke!
Bær frem det Ord, som ei kan dø,
Paa Hedning-Strand, paa hver en Ø

Byg Jesu Kristi Kirke!
Vor Daab,
Vort Haab,
Troen, Ordet,
Naadebordet
Du ledsage
Med Guds Kraft i alle Dage!

44.

Mel. O Gud, af Himlen se hertil.

1. Guds Aand, som Jesu Vidner kan
Nyt Maal og Mæle give,
At Kristi Ord i alle Land
Vidt om kan udbredt blive:
Vi Underkraft begjære ei,
Men at du os paa Sandheds Vei
Vil lære, lede, drive!

2. Du Livets Aand, giv Liv i dem,
Som ere synde-døde,
Du Himmel-Ild, driv Sikre frem
I Bod sin Gud at møde!
Du Naadens Aand, giv Troen Kraft,
Og lad din Dug og friske Saft
Til Frugt os gjennembløde!

3. Giv Rigdom i dit Livsens Ord,
Giv Visdoms Raad tillige!
Giv Kraft, at vi paa denne Jord
Fra Jesu Fjed ei vige!
Hjælp Herrens Navn at brede ud,
Og have, hvor vi gaa med Gud,
I Hjertet Himmerige!

45.

Mel. Gud Helligaand i Tro os lær.

1. Guds Søn, den Herre from og mild,
Er os en Herre vorden;
I Ørkenen vi fore vild,
Han bar os hjem til Hjorden.
Der i Hans søde Kjærlighed
Vort Hjerte fandt en evig Fred,
Vor trætte Sjæl fandt Hvile.

2. O, syng da Kristi Menighed!
Med Jubelrøst du kvæde
Om Alt, hvad godt du fik og ved,
Om al din Herres Glæde!
Syng evig Ham din Lov og Pris
For det gjenvundne Paradis,
For Livets Naadestrømme!

3. Men øste vi til Frelse nok
Af Livets friske Kilde,
Vi glemme ei den arme Flok,
De Brødre mørke, vilde,
Som gaa endnu paa tørre Sand
Vansmægtende i Dødens Land,
Den store Hedningskare.

4. O Herre! du, som Alting ved,
Som skuer Hjertets Tanke,
Du kjender og vor Kjærlighed
Til Brødrene, som vanke
Forvildede i Ørknen om:
O led dem til din Helligdom,
Til Lys og Liv og Glæde!

5. Ja, Herre Krist! for dem skal her
Idag vor Bøn opstige:
Lad komme til dem fjern og nær
Dit lyse Himmerige!
Lad samles om dit Naadebord,
O Jesu, fra den hele Jord
Talløse Hedningskare!

46.

Mel. O du store Seierherre.

1. Lad om Sion høit os synge!
Herren Sion udvalgt har,
Og til Æren vil Han bringe
Folket, som Hans eget var.
Trindt paa Jorden end gjenlyder
Isra'ls dybe Klagesang,
Snart dog Herren Lænken bryder,
Aabner Sions Port engang.

2. Du som hist ved Babels Floder
Grædende din Harpe hang,
Israel, vor arme Broder,
Stem den op igjen til Sang!
Lad ei Øiet længer græde.
Mens til Sion Tanken flyr,
Sions Sorg skal vorde Glæde,
Over Hermon Dagen gryr.

3. Evig, evig tør du bygge,
Israel, Guds Eiendom,
Paa Forjættelserne trygge,
Hvor du end mon vanke om:

Jakobs Hyrde ikke sover,
Frelsens Time stunder nær,
Herren holder, hvad Han lover,
Under for Hans Øine sker.

4. Er det end kun Førstegrøden,
Som i Herrens Hus er bragt,
Viger dog for Morgenrøden
Sent omsider Mørkets Magt.
Høstens Tid er snart forhaanden,
Førstegrøden sanket er,
Frydefuld og glad i Aanden
Herrens Lade fuld vi ser.

5. Sions Konge, hent i Tide
Dine hjem fra Øst og Vest!
Bænk os alle ved din Side
Paa den store Bryllupsfest!
Sign vort Arbeid, mens vi vente
Paa din Dag, o Herre Gud,
Da du kommer selv at hente
Hjem din dyrt gjenløste Brud!

47.

Mel. Hvad kan os komme til for Nød.

1. Jerusalem, o du Guds Stad,
Lov Herren alle Dage!
Din Port saa vide nu oplad,
Du alle Folk modtage;
Thi dine Børn velsignet er,
Din Fred den lyser fjern og nær,
Dig Herren selv bespiser.

2. Gud ved sit store Nadverbord
Vil alle Hjerter fryde,
Hans Tjenere med Livets Ord
Skal alle Folk indbyde:
Dit sande Israel, o Gud,
Bered, at det maa Naadens Bud
Til Verdens Ender bringe!

48.

Mel. Jesu din dybe Vunder.

1. Jesu Krist du dig forbarme,
Se dit Folkes svare Nød,
Slip dog ei de Jøder arme,
Du jo og for dem er død.
Drag dem, drag dem til dig ind,
Bøi du det forvendte Sind,
Bryd det stolte, haarde Hjerte
Før dem ind i Angers Smerte.

2. Lad det Blod, som de udøste,
Da de dig korsfæste lod,
Lad det Blod, som os forløste,
Blive dem en Livsens Flod.
Selv du jo paa Korset bad:
"Fader, Fader, dem forlad,
Thi de ved ei, hvad de gjøre,"
Hjælp dem dog dit Ord at høre.

3. Israel end fredløst vanker
Hjemløst overalt paa Jord,
Men du har dog Fredens Tanker;
Sikkert er dit Løftes Ord.

Jord og Himmel falde maa,
Men dit Ord skal evig staa;
Israel sig skal omvende
Til sin Gud ved Tidens Ende.

4. Tak, vor Hyrde, som vil samle
Til din Hjord de spredte Faar,
Hedning, Jøde, Unge, Gamle,
De, som vild i Ørken gaar.
Hednings Fylde samler du
Rundt omkring paa Jord endnu,
Snart skal og de Jøder mange
Prise dig med "Sions Sange."

49.

Mel. Jesu, du min Glæde.

1. Gud, dit Folk, du vække!
Borttag Mose Dække
Fra dit Israel!
Ræk det dine Hænder,
At det sig omvender
Til Immanuel!
Hyrde mild,
Den, som foer vild,
Kjærlig bring igjen tilbage
Her i Naadens Dage!

2. Hvilke Saligheder,
Hvilke Herligheder
Da at se vi faa,
Naar de spredte Skarer
Nu befried' farer
For sit Hjem at naa!

Jesu Krist,
Du, som forvist
Dette Under lod forjætte,
Du det snart udrette!

50.

Mel. Hvorledes skal jeg møde.

1. Det lysner over Dale
Fra Sions Bjergetop,
Hvor Herrens Høitids Sale
Fra nyt skal reises op.
Hvor Davids faldne Trone,
Der lagdes under Grus,
Med Herskerspir og Krone
Skal staa i Herrens Hus.

2. Saa kommer Himmelbrotten
Og tager Tronen ind;
Ei Korset og Gravgrotten
Nu ængster mer Hans Sind,
Som da i Urtehaven
Hans Sved nedsløb som Blod,
Da Korsets Død og Graven
Saa brat Ham forestod,

3. Nu samler Herrens Frænder
Sig om Hans Trones Fod,
Og angerfuldt bekjender:
De øste ud Hans Blod,
Og raabte: " lad det komme
Med Straf paa Jakobs Æt."
Nu Straffens Tid er omme,
Og Naade gaar for Ret.

4. For Ham, de gjennemstunge,
Da Han paa Korset hang,
De Hosianna sjunge
Med Frelstes Seiersang,
Som Hjord, Han har dem samlet
Fra Verdens vide Kreds,
Hvor efter Ham de famled,
Men fandt Ham ingensteds.

5. Thi Lovens tnnge Dække
Dem end for Øine laa;
De lode sig ei vække
Af hvad de hørte, saa.
Selv Pintseveirets Brusen
De Fleste agted' ei,
Og Aandens milde Susen
Fandt ei til Hjertet Vei.

6. De tunge Dommens Tider
Nn drage vil forbi,
Og samles skal omsider
Til Frelsens Faaresti
Den spredte Hjord, som rendte
Al Jordens Kreds omkring
For Frelse sig at hente
I Verdens usle Ting.

7. Saa kom, o Frelser kjære,
Og for de dybe Suk
Og Bønner, vi frembære,
Du ei dit Hjerte luk!
Kom frels dit Folk fra Vaade!
Velsign og fød de Faar,
Der vente paa din Naade
Og tabte Børnekaar!

8. Da skal din Arvestamme
I Jubel bryde ud;
I Aandens Himmelflamme
Dig skue som sin Gud.
Da Davidsharpen atter
I Fryd skal tone ud,
At Israel nu fatter,
Du var dets Konge — Gud!

51.

Mel. Hvo ikkun lader Herren raade.

Vor Bibel er af Jøder skrevet.
Af Jøder altsaa vi modtog
Det Ord, som er os Syndre blevet
Til Liv og Salighed endog.
En Jøde drak Guds Vredes Skaal
Og slukked for os Helveds Baal.

2. En fordums Jøde var den første,
Som Bud om Jesu dyre Blod
Bar dem, som mon derefter tørste
Hist i Europa, hvor jo stod
Vor Vugge, og hvor Livets Ord
Nu kvæger Syndre, syd og nord.

3. Ja, "Saliggjørelsen er kommen
Fra Jøderne" til os forlængst,
Fra Jøderne, som under Dommen
Har skreget længe: "Herre ængst
Og plag os ei for Fædres Skyld!
Tilgiv! Forjættelsen opfyld!"

4. I Kristi Lemmer, Mænd og Kvinder!
Hvad gjøre I for dette Folk?
Mon Josephs Skade væder Kinder?
Er nogen Kristi Pines Tolk
Vel gangen ind i Jacobs Leir
Med Bud om Frelse, Fred og Seir?

5. O Herre, du idag os vække
At gribe ret din Gjerning fat?
Lad dine Naadestraaler strække
Sig til dit Folk i Dødens Nat!
Du "Levningerne" atter sank,
Paa deres Hjertes Døre bank!

52.

Mel. Af Dybsens Nød.

1. Du Oljekvist af Stamme vild
Indpodet af Guds Naade
I Herrens Træ, o lyt dog til,
Din Gud dig her vil raade!
Du roser dig af, at du staar,
Men se Hans Folk som oprykt gaar
Blant alle Jordens Slægter.

2. De stod engang saa fast som du,
Dem Herren dog forkasted',
O Kristenskare, tænk med Gru,
Om Han med Dommen hasted',
Du slængtes hen som tørret Kvist;
Du bar ei mere Frugt forvist,
End fordum Jødefolket.

3. Staa derfor op, grib Værket fat
Med Bøn og Angers Taare!
Snart kommer Dødens mørke Nat,

Da er forsent, o Daare,
At lytte til din Herres Bud,
Tomhændet stilles Du for Gud,
Som kaldte dig i Naade.

4. Sku dette Folk, som gaar der end
Med Dækket for sit Øie,
Saa kald dem til din Jesum hen,
Som troner i det Høie!
Lær dem at bøie for Ham Knæ,
At under Korset søge Læ
For Herrens strenge Domme.

5. Engang de bade, Jesu god,
I Vantro og i Vrede:
Lad komme over os Hans Blod!
Den samme Bøn vi bede:
Lad Naaden i dit dyre Blod
Vor alles Regning gjøre god
Og føre til dit Rige!

53.

Mel. Jesu, dine dybe Vunder.

1. Brødre! vender eders Blikke
Hen til Jøde-Folkets Brøst,
Og forhærder Hjertet ikke,
Naar I høre Herrens Røst!
Der det hed til dem: idag,
De foragtede Guds Sag, —
Se! Han lader sig ei spotte,
Sunkne ere Sions Slotte.

2. O hvor blind, og hvor forhærdet,
Arme Israel, du var!
Dybt bedrøvet og forfærdet

Staar Enhver, som Hjerte har,
Tungt at tænke, saart at se
Er vor Herres Jesu Ve,
Blodig Kors og Tornekrone
Der, hvor Han vil Synd forsone.

3. Men der ere svundne Tider,
Lange, tunge Tider hen,
Maaske, Herre, nu omsider
De modtage dig som Ven!
Kom ihu den gamle Pagt,
Kom endnu i Aandens Magt,
Skab af Salems haarde Stene
En bodfærdig Magdalene!

4. Blodig var den Vantros Brøde,
Syndeskaalen mer end fuld,
Var de end som Purpur røde,
Kan du to dem hvid' som Uld.
O, min Frelser og min Gud,
Gak endnu i Ørken ud,
Bær det tabte Faar tilbage,
Himlens Glæde dig ledsage!

54.

Mel. Hvor stor er dog den Glæde.

1. Se, hen til Templets Kiste
En Kvinde vandred glad,
Sin Tro i Gjerning viste,
Om Verden lo derad.
Den Skjærv den var kun ringe
Dog var det hendes Alt,
Det vil hun Herren bringe,
Og Han derom har talt:

2. Hun mere gav end disse,
Som gav af Overflod,
Derfor Han nu forvisse
Vil hende, huld og god,
Om sit Behag, sin Naade,
Og den er mere værd
End alskens jordisk Baade,
Som kan tilfalde her.

3. Om Farisæer spotter
Og ler din Gjerning ud,
Om Verden end sig gotter,
Naar du er kjendt af Gud,
Det du taalmodigt bære
Din Gjerning gjør kun tro
Saa skal den Frugter bære,
Naar du er gaa't til Ro.

4. Kom da kun, Søster kjære,
Og grib Guds Gjerning an
Den Herre, du vil ære,
Dig nok velsigne kan.
Gav du Ham Alt hernede,
Dit Hjerte, Kræfter, Tid,
Saa skal Han dig berede
Og tage til sig did.

5. O Jesu, ræk os Haanden
I al vor Møie her!
O Herre, vær i Aanden
Du med os alle nær!
Naar Livets Gjerning ender,
Og vi os lægge ned,
Du dine Engle sender,
Os henter hjem til Fred!

55.

Mel. Guds Godhed ville vi prise.

1. Dorkas, Discipelinde
I Joppe boede;
Hun vandred' før i Blinde,
Men nu hun troede;
Paa gode Gjerninger
Og paa Almisser flere
Hun rig var Gud til Ære
Og Trøst for Fattige.

2. Men syg hun blev og døde,
Som Lig paa Salen lagt;
Det blev saa tomt og øde —
Et Offer stort var bragt. —
Men Petrus budsendt blev. —
Han kom, den Trøstens Engel,
Og Dødens stærke Stengsel
Fra Sørgehuset rev.

3. Han førtes op paa Salen
Hvor alle Enker stod,
Med Hulken, Graad og Klagen,
Nedslagne i sit Mod:
Se Petrus, kjære se,
De Kjortler her og Klæder
Har Dorkas gjort med Hæder
Den Stund hun levede.

4. Guds Manden drev de Kvinder
Paa Dør og bøied Knæ
I Bøn til Gud og vinder: —
Til Kvinden talede:

Tabitha staa nu op!
Og Øinene blev klare,
Hun atter er, den Rare,
Som Liv blandt Enkers Trop.

5. O Kvinder, ser I ikke,
At Herren har Behag
I dem, som sy og strikke
Naar det sker for Hans Sag?
Saa bliver Dorkas lig!
De Fattige ei glemmer,
Arbeider, bed og gjemmer
En Skat for Himmerig.

56.

Mel. Naar mit Øie træt af Møie.

1. Kristendommen
Med sin Kommen,
Har og gjort os Kvinder fri.
Vi faa være
Med og bære
Vidnesbyrd om Livets Sti,
Være med og tvætte her
Deres Fod, som hellig' er.

2. Hvad vi bringe,
Er saa ringe,
Kun en Frugt af Hænders Flid.
Men vi bede:
Gud berede
Og velsigne al vor Id,
Saa vor Skjærv som Enkens hist
Dig behager, Herre Krist.

3. Gud vort Møde
Du forsøde,
Med dit eget Komme hid.
Naar vi virke
For din Kirke,
Hjælp det sker med Bøn og Flid:
Vi da føre Naal og Traad
For at fremme Frelsens Raad.

4. Søstre kjære,
Gid vi være
Sammen nu i Jesu Navn,
Trættes ikke,
Men os skikke
Til Guds Ære, Næstens Gavn.
Høst og Frugt vi se engang,
Naar vi synge Lammets Sang!

57.

Egen Melodi.

1. Kaster Eders Brød paa Vandet!
I, som lidet Forraad har,
Engleøine vaage over det,
I skal faa det 'gjen hos Fa'r;
Han, som i den rette Vægtskaal
Veier endog Hjertets Drift,
Vil Opoffrelser hukomme
Gjerninger belønne hist.

2. Kaster Eders Brød paa Vandet!
Fattig — træt — i trange Kaar —
Siddende i Sorgens Skygge,
Ingenting tilovers har,

Kan du ei til dem omkring dig
Nynne om — et lidet Haab —
Tale om de Længsels Ønsker
Troens Øie vil opnaa?

3. Kaster Eders Brød paa Vandet!
I, som har nok uden Sorg;
Det kan flyde over Bølger
Strande paa en fremmed Borg,
Det maa synes tabt og borte
Men, ak nei! vor Gud han ved,
Til dig kommer det tilbage
Her, eller i Evighed.

4. Kaster Eders Brød paa Vandet!
Vidt og bredt dit Guld udsaa.
Lad det flyde gjennem Hænder,
Le af Glæde naar det gaar;
Thi om du for fast det holder,
Det dig drager med sig "ned":
Elsker du det mer end Jesus,
Tabes Himlens Herlighed.

5. Kaster Eders Brød paa Vandet!
Bær det frem til Jesu Skjød!
I en Tid, som du mindst venter
Kan det fri en Sjæl fra Død!
Naar du hviler — dybe Slummer
Udi Jordens fæle Dyb,
Vil maaske en Fremmeds Hænder
Sprede Liljer over dig.

58.

Mel. I Jesu Navn skal al.

1. I Jesu Navn: Hav Tak, o Fader god,
At du os aabned' nu din hulde Favn,
Øret for vor Bøn oplod!
Pris være dig
For Velsignelsen rig,
For Ordets milde Røst,
For Glæde, Styrke, Trøst!
Tak, o Fader! Tak som bedst
For den Aand, som var vor Gjæst,
Tak for denne blide Fest!

I Jesu Navn: vi bede Fader god!
Lad Alt nu blive os til evigt Gavn,
Hvad du her os skjænke lod!
Ak, lad det ei
Glemmes bort paa vor Vei!
Med Naade os ledsag!
Giv Fremvært Dag for Dag!
Sign vort Land og lad dit Ord
Skinne deiligt her i Nord
Og for Alle trindt paa Jord!

59.

Mel. Guds Godhed ville vi prise.

1. Kom, lad os trøstig vandre
Vor korte Valfartsgang
Og styrke saa hverandre
Ved Haab og Bøn og Sang;

Som Børn vi være maa,
Paa Veien ikke stride,
Guds Engle ved vor Side
Som vore Brødre gaa!

2. Det skal ei længe vare,
Hold kun et Lidet ud,
Saa skal vi hjemad fare
Til Himlen, til vor Gud;
O hvilken Salighed,
Naar vi med alle Fromme
Hjem til vor Fader komme
Og faa en evig Fred!

60.

1. Nu er os Gud miskundelig,
Og Han vil os velsigne;
Sit Ansigt over Jorderig
Det lader Han nu skinne,
At vi Hans Hjerte maa forstaa,
Hans Naades Veie kjende,
At Hedninger nu ogsaa maa
Til Herren sig omvende
Og Jesu Navn bekjende.

2. Saa skulle, Gud, nu love dig
De Hedningslægter alle,
Og alle Lande glæde sig,
Dit Frelsernavn paakalde;
Thi du retfærdig Dommer est,
Som lader Synd ei raade;
Dit Ord er Skjold og Føde bedst,
Det bringer os din Naade
Og hjælper af al Vaade.

3. Giv, at med Ord og Gjerninger,
Du prises alle Dage,
Saa Ordet rette Frugter bær,
Som kunne dig behage!
Velsign Gud Fader, Søn og Aand,
Velsign os allesammen!
Din hellig Kirkes Samfundsbaand
Til Et os føie sammen!
Vi dertil sige: Amen.

61.

Mel. Nu takker alle Gud.

1. O, tænk, hvad salig Dag,
Naar alle Fromme mødes
Hos Gud, naar uden Nag
Af Kjærlighed de gløbes.
O, tænk, naar de faa se
Gud i sin Herlighed.
O, tænk, naar alle de
Hos Gud bo udi Fred!

2. Tænk, naar vi møde der
Den store, frelste Skare,
Tænk, som er renset her
I Jesu Blod det klare,
Tænk, for Guds Ansigt staa
I hvide Klædedragt,
Tænk, evig frelste gaa
I Straaleglands og Pragt!

3. Tænk, om en liden Tid,
Saa har vor Strid en Ende,
Tænk, Gud, som er saa blid,
Os frelser fra Elende,

Tænk, Folk fra Øst og Vest
Af alle Hedninger,
Tænk, hvilken Glædefest,
Skal evig være der!

62.

Mel. Nu velan, vær frisk tilmode.

1. Tak, o Jesu! for din Naade!
Tak for Livets Himmelbrød,
Tak, at du har frelst af Vaade
Os, som var i Synden fød!
Tak, at end dit Ord udgaar
Og til sorte Brødre naar!
Frels dem Alle, Frelser kjære!
Dig ske Tak og evig Ære!

63.

Mel. Op Alle, som paa Jorden bor.

1. O tænk, naar engang samles skal
De Frelstes Menighed
Af alle Folkeslægters Tal
I Himlens Herlighed! :,:

2. O tænk, naar Herrens Vidnehær,
Hans Tjenere paa Jord,
De Millioner møde der,
Som hørte deres Ord! :,:

O tænk dog hvilken Jubellyd, —
  En Strøm af Kjærlighed!
Tænk, hvilken Tak og Pris og Fryd
  Og Salighed og Fred! :,:

4. O Gud, hvad er din Naade stor!
  Os alle til dig drag,
At vi kan staa blandt Frelstes Chor
  Paa denne Høitidsdag! :,:

3 2044 029 856 481